

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde i Anledning af Udtalelser, der har foreligget baade fra min Side og fra konservativ Side om, at det konservative Parti har bevæget sig henimod Det radikale Venstres Synspunkter og Anskuelse paa visse Omraader, at der var jo ikke noget mærkeligt i, at Partierne lærte af Begivenhederne. Nej, det finder jeg heller slet ikke noget mærkeligt i. Jeg sagde selv det samme, jeg sagde, at det netop var naturligt, at en saadan Udvikling inden for de Konservative foregik hurtigere i Omvæltningstider som dem, vi nu gennemlever, og jeg vil nu gerne tilføje den Bemærkning, at vi er her sikkert ved noget af det karakteristiske i Forskellen mellem konservative Anskuelse, konservative Partier og radikale, demokratiske Partier. De konservative bliver altid Tilhængere af radikale Reformere, naar Omvæltningstider er inde. De radikale, demokratiske Partier arbejder og kæmper for demokratiske Reformere i Tide for at forebygge Omvæltninger og Revolutioner. Det er, saa langt vi ser tilbage i Historien, Forskellen mellem konservative og radikale Partier. I øvrigt bebrejder jeg jo ikke det ærede Medlem, at hans Parti har bevæget sig hen mod vore Synspunkter, tværtimod, jeg er glad bevæget i den Anledning.

Jeg forstaar, at den højtærede Statsminister ikke ønsker at udtale sig yderligere om det sydslesvigske Spørgsmaal, skønt der er stillet bestemte Spørgsmaal til ham til Klaring af Statsministerens Udtalelser forleden. Naar Ministeren nu ikke ønsker at svare, saa ønsker jeg paa den anden Side som Følge deraf at gentage, hvad jeg henledte Opmærksomheden paa i min Tale, at i den siden Kapitulationen forløbne Tid har intet af de store Partier foreslaaet aktuelle Handlinger i det sydslesvigske Spørgsmaal, som ikke alle kunde billige, og at Statsministeren og hans Regering til Dato ikke har foretaget noget eller foreslaaet noget, som adskiller sig fra den tidligere Regerings Handlinger. Den af Statsministeren forleden fremsatte Udtalelse om Afstemning i Sydslesvig efter et Aaremaal staar altsaa ikke i nogen Relation til bestemte Skridt, som Regeringen har foretaget eller forberedt med Henblik paa et saadant Ønske.

Naar jeg her har villet fæstne dette, saa er det, fordi jeg tror, at det er meget vigtigt for vort Land, at der ikke i Befolkningen eller i Dele af Befolkningen danner sig urigtige Forestillinger angaaende vort Grænsespørgsmaal.

Jeg skal saa endnu kun gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsmini-

ster. Indenrigsministeren gav i sin Tale i Gaar for saa vidt et velvilligt Svar paa mit Ønske om, at hele vort Forvaltningssystem større eller mindre Centralisation toges op til en nærmere Undersøgelse — selv om Ministeren ikke syntes at have større Tiltro til, at det kunde lykkes at naa et Skridt videre ad Decentralisationens Vej —, som den højtærede Minister sagde, at han gerne vilde yde sin Medvirkning til de Bestræbelser, jeg ønskede i denne Sag. Nu er det imidlertid saaledes, at det her drejer sig om en Sag, som, hvis den skal fremmes, kun kan fremmes ved, at Regeringen tager Initiativet og foranlediger den Undersøgelse sat i Gang, som maa være Udgangspunktet for eventuelle Ændringer. Jeg maa derfor gaa ud fra, at den højtærede Indenrigsministers Løfte om at yde sin Medvirkning betyder, at han nu vil tage Sagen op og foranledige tilvejebragt det fornødne Organ til at foretage disse Undersøgelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Norlev har Ordet for en kort Bemærkning.

Norlev: At den højtærede Finansminister er en klog Mand, har jeg altid vidst, saa længe jeg har kendt hans Navn. Jeg har i Dag erfaret, at han er klog nok til at gaa uden om et maaske lidt ubehageligt Problem i Stedet for at svare direkte paa det; for det forekommer mig, at det Svar, som den højtærede Finansminister gav mig, netop var et Svar, hvor han ganske tydeligt gik uden om det egentlige Spørgsmaal, som er dette: hvorfor skal Staten betale Rente af de ledige Penge? Dette svarede den højtærede Finansminister ikke paa. I Stedet for Svar kom der et Spørgsmaal om, hvad naturlig Rente er, og den højtærede Finansminister antydede, at Mennesker i Almindelighed ansaa Renten for kunstig, naar den var dem ubehagelig, og derimod for naturlig, naar den var behagelig for dem.

Jeg maa maaske dertil oplyse, at jeg har ingen gammel Obligationsgæld, som jeg ønsker nedbragt paa denne Maade; jeg har heller ingen Renteindtægter og ingen private Interesser i Rentespørgsmaalet. Jeg har sagt, og har sagt det gentagne Gange, hvad jeg ansaa for naturlig Rente i denne Forbindelse, nemlig at Renten maatte svare til Landets samlede Forrentningsevne, og at denne er forringet, er den højtærede Finansminister dog vist enig med mig i, at vor Aktivmasse ikke mere har den samme Værdi og derfor heller ikke den samme Forrentningsevne som før Krigen. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at det